

[Ellisabeth Arnold]

Det scenario er fuldstændig korrekt, hr. Helge Adam Møller. Presset på Danmark vil stige, efterhånden som befolkningerne i Afrika, i Asien og i Østeuropa får dårligere og dårligere forhold, hvis det går sådan, og efterhånden som forholdene andre steder i verden bliver udundelige.

Men man skal ikke bilde folk ind, at det problem kan klares ved at ændre den danske udlændingelov. Det kan overhovedet ikke klares. En ændring af den danske udlændingelov som den, vi diskuterer i dag, koster ikke den danske befolkning noget. Tværtimod vil nogle måske prøve at bilde folk ind, at det sparer dem penge.

Hvis man skal dæmme op for presset fra de befolkninger, der vokser kraftigt i de kommende år, kommer det til at koste penge for den danske befolkning. Det skal man sige rent ud. Det kommer til at koste penge enten i form af en barrikadering af de danske kyster med landminer, pigtråd, maskingeværer og alt muligt for at holde folk ude eller også til aktiv hjælp til de befolkninger, hvor befolkningstallet stiger, således at folk kan se, at der er et håb for dem; de kan godt blive hjemme, for det går fremad. Det er det, der er den egentlige debat på det område. Det har ikke noget med udlændingeloven at gøre.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg tror, man skal være troldmand for at nå dette på to minutter, men jeg skal prøve.

Først til fru Dorte Bennedsen, som mener, at jeg er med til at skabe myter med nogle af de tal, jeg nævnte. Og fru Dorte Bennedsen sagde, at vi jo har et indvandrerstop. Det er rigtigt, vi har et indvandrerstop, som vi har haft siden 1973. Det betyder principielt, at ingen kan indvandre til Danmark, sådan vil man almindeligvis læse det. Men vi kan alligevel konstatere, at bare på de sidste 8 år er antallet af udlændinge i Danmark steget fra 103.000 til 160.000. Det er en forøgelse på 60.000 flere udlændinge på 8 år, og vi har trukket dem fra, der har fået dansk statsborgerskab.

Hvis man tænker sig – og der er vel ingen tegn i sol og måne på, at det skulle gå den modsatte vej – at der de næste 8 år frem til år 2000 sker en yderligere forøgelse bare på 60 pct. – det accelererer ikke, det er nøjagtig det

samme – så betyder det nøjagtig 100.000 flere, så er vi oppe på 5 pct. Der er altså nogle tendenser, som man bliver nødt til at forholde sig til. Man kan sige: Det gør ikke noget, at det stiger med 60 pct. hvert 8. år. Eller man kan sige: Det kan vi ikke acceptere. Jeg synes bare, man må forholde sig til det.

Til fru Ebba Strange, der spørger, hvem der vil udhule flygtningebegrebet: Jeg nævnte de tal, og det glæder mig da, at fru Elisabeth Arnold sagde, det var rigtigt. Jeg nævnte ikke noget som helst om, at de 20.000 mennesker fra Sovjet, som eventuelt ville flygte, skulle modtages i Danmark. Jeg var faktisk meget moderat i at prøve at beskrive et scenario, som det måske kunne blive.

Ifølge FN vil befolkningstilvæksten i ulandene frem til år 2025 blive 700 gange Danmarks nuværende befolkning.

Jeg sagde, at hvis fattigdommen øges – og det har flere af de øvrige ordførere også været inde på – hvis fattigdommen fortsætter og måske øges, er det vel naturligt at forestille sig, at nogle af disse mennesker – og jeg sagde bare 5 pct. af dem – søger at komme til de rige lande, til industrilandene; det var så 170 millioner mennesker. Så sagde jeg, at hvis bare én ud af 200, ½ pct. af de 170 millioner mennesker, skulle vælge Danmark – og det er faktisk den størrelse, vi har på verdenskortet – så har vi pludselig 1 million ekstra. Det giver igen nogle problemer, som vi må forholde os til.

Så til sidst til spørgsmålet om de facto-flygtninge. Jo, jeg finder, det er rigtigt, at vi ændrer det fra nu at være et krav til at være en individuel vurdering, hvor vi ser på den enkeltes berettigede eller ikkeberettigede ansøgning og derefter afgør sagen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne tage det med statistik lidt op igen, fordi de sidste talere, som har været heroppe, så godt som alle har brugt ordet »mytedannelse«. Jeg vil gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen – jeg fik desværre ikke lejlighed til at svare før; det er formandens ret at sige nej til det – at jeg stadig væk vil kalde det en syltekrukke, når man i Folketinget kan efterlyse, hvor mange det egentlig handler om. Det er der ikke nogen af ordførerne der kan give et klart svar på.